

Nic náš hřích nezbránil
 milosrdným býti,
 soud tvůj nezastavil
 k nám s nebe přijíti;
 ó divná milosti
 proti nadálosti,
 již's od nás neodjal
 bys nás v bídu vydal.
 Kriste, králi náš!

By protrh nebesa,
 tohoť sou žádali,
 k nám se doľů nesa
 ti, kdož v Tě doufali,
 aby všem spomáhal,
 vítězství dokázał,
 moc ďábla i smrti
 ráčil's sám potříti,
 Kriste, králi náš!

Již jsi to naplnil,
 kdyžs člověka činil,
 co's byl z dávna slíbil,
 že budeš přítomen
 člověku padlému,
 ďáblem v hřích jatému,
 abys jej vykoupil,
 hřichu, smrti sprostil,
 Kriste, králi náš!

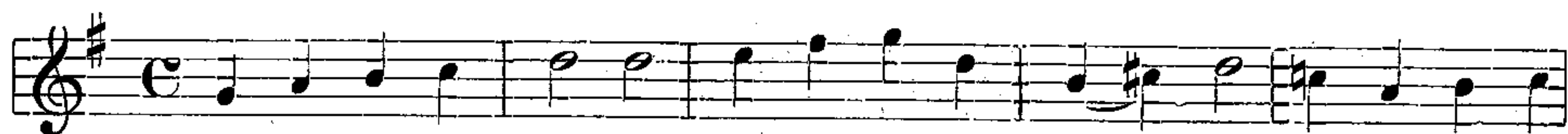
Kázał's zvěstovati
 až do končin země,
 všudy provoľati,
 by znám byl na světě,
 řka: Rcetež té truchlé
 mé dceři Sionské:
 Aj, král tvůj bere se,
 zboží věčné nese,
 Kriste, králi náš!

Ó dcerko Sionská,
 ty křesťanský lide,
 jež's byla žalostná,
 prozpěvuj vesele,
 na česť krále svého,
 Pána milostného,
 jenž tebe navštívil,
 na vždycky utěšil,
 Pan Kristus, král náš!

Povstaňtež ochotně
 k němu s uctivostí,
 přijmiž jej milostně
 se vší oddaností,
 aj nuž, duše každá,
 jsouc ve všem povolná,
 rciz: Rač ke mně vjíti
 a věčně spasiti,
 Kriste, králi náš!

1895.

Od Vsetína.

Vese - le zpí - vej - me, Bo - ha Ot - ce chval - me, jenž nám sy - na

své - ho jed - no - ro - ze - né - ho dal na vy - kou -

pe - ní, ná - ro - du lid - ské - mu.